

РЕШЕНИЕ

№ 9083

гр. София, 06.03.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 28 състав, в
публично заседание на 04.02.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Антони Йорданов

при участието на секретаря Наталия Дринова и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **10995** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 226 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 215 от Закона за устройство на територията /ЗУТ/.

Образувано е по жалба на М. Х. Р. И. Ел А., срещу заповед № Р№123-РД09-285/20.06.2023 г., издадена от кмета на район „Нови Искър“- Столична община, с която се учредява възмездно и срочно, до прилагане на действащата улична регулация по о.т. 222 и о.т. 230 по отношение на засегнатия имот, право на прокарване на нова кабелна линия на ПИ с идентификатор 48393.4990.659 по КККР, външно електрозахранване с кабели Ср.Н 20кW до ПИ с идентификатор 48393.4990.1197, за електрозахранване на обект нов ККТП kVA/20kV на „Цех за метални изделия-едноетажно производство, складово хале“.

С решение № 2909/30.04.2025 г., постановено по адм. дело № 1470/2024 г. по описа на Административен съд София-град, АССГ-II отделение, 59 състав, е отменил оспорвания административен акт.

С решение № 11798/04.11.2024 г., постановено по адм. дело № 7074/2024 г. по описа на Върховния административен съд, ВАС-II отделение, е отменил първоинстанционното решение на АССГ и е върнал делото за ново разглеждане от друг състав на АССГ като е дал конкретни указания, които да бъдат съобразени при новото разглеждане, включително чрез използване на специални знания да бъдат събрани доказателства относно наличието или отсъствието на целесъобразно техническо решение за прокарване на кабелна линия.

По същество се твърди, че хипотезата на чл. 193, ал. 3 от ЗУТ не е осъществена, тъй като съществува друго техническо решение, което е икономически по-целесъобразно. Претендира разности.

Ответникът – кмета на район „Нови Искър“ - СО, чрез процедуралния си представител оспорва жалбата и моли съда да постанови решение, с което да отхвърли изцяло депозираната жалба. Счита същата за недоказана, неоснователна, ирелевантна към правния мир. Навежда доводи, че заповедта, издадена от кмета на район „Нови Искър“ съдържа необходимите реквизити, налични едновременно за техническа и икономическа целесъобразност. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение в минимален размер. Прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение на насрещната страна.

Заинтересованата страна - Д. В. Д., чрез процедуралния си представител оспорва жалбата и моли съда да я отхвърли като неоснователна. Посочва, че ВАС е отменил първоинстанционното решение за да бъде назначена експертиза, която да установи дали кабелната линия може да бъде прокарана през други имоти, като икономически по-целесъобразно решение. Твърди, че в представената по делото тройна експертиза не се доказва наличието на такова трасе, включително посоченото алтернативно такова, предвид неустановените допълнителни разходи, които биха могли да възникнат при осъществяването му. Претендира разноски.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за неоснователност на оспорването.

Административен съд София-град, след като прецени събраните по делото доказателства и изпълни задължителните указания на Върховния административен съд (чл. 224 АПК), намира следното от фактическа и правна страна:

Оспорващият се легитимира като собственик на поземлен имот (ПИ) с идентификатор 48393.4990.659, находящ се в [населено място], СО, район "Нови Искър", по КККР, одобрени със заповед № РД-18-15/23.01.2012 г. на и.д. на АГКК, с площ от 4006 кв.м., с НА за покупко-продажба на недвижим имот № 20, том I, рег. № 1966, дело № 15/2007 г.

Заинтересованата страна - Д. Д., се легитимира като собственик на поземлен имот (ПИ) с идентификатор 48393.4990.776 по КККР на [населено място], СО, с площ от 3210 кв.м. с постановление за възлагане на недвижим имот по изп. дело № 20167900401247, изх. № 26826/25.07.2019 г. на ЧСИ Р. М.. Същият е възложил, през 2022 г., изготвянето на експертна оценка за определяне пазарна стойност на сервитут на нови кабели СрН в тръбна мрежа, разположени в поземлен имот с идентификатор 48393.4990.659, находящ се в [населено място], СО, район "Нови Искър".

Лицензиран оценител е изготвил експертна оценка на 10.06.2022 г., изработена по метода на сравнителната стойност (на пазарни аналози) и метода на приходната стойност (на капитализиране на дохода от рента), съобразно правилата, визирани в чл. 64 от ЗЕ. Въз основа на направените анализи е определена пазарна стойност на еднократното обезщетение за възникване на сервитут за ПИ 48393.4990.659 в размер на 3608 лева.

Със заявление вх. № РНИ21-ГР94-1099/3/28.11.2022 г. до кмета на СО, район "Нови Искър", Д. Д. е поискал стартиране на процедура по учредяване право на прокарване на нова кабелна линия през поземлен имот с идентификатор 48393.4990.659 за външно електрозахранване с кабели СрН 20kw и нов БКТП 800 kVA/20kV на "Цех за метални изделия-едноетажно производство, складово хале" в УПИ V-776, кв.48, ПИ с идентификатор 48393.4990.1197 по КККР на [населено място]. Към заявлението е представена нотариална покана до собственика на имот 48393.4990.659 за подписване на договор за учредяване право на прокарване на отклонение от общи мрежи на техническата инфраструктура върху част от имота, от 10.11.2022 г. В констативен протокол, съставен от нотариус е посочено, че на 11.11.2022 г. адресата на поканата М. Х. Р. И. Ел А. не е намерен на адреса, посочен в поканата. Също така, на 14.11.2022 г. адресата е търсен на адреса на имота в [населено място], където е открит, взел поканата, прочел я и я върнал на длъжностното

лице, без да подпише, че я е получил. В констативния протокол е отразено, че на посочената в поканата дата 25.11.2022 г., в 14.00 ч. при нотариуса, жалбоподателят не се е явил.

Допълнително е представено копие от проект на трасето за преминаване, в който е отбелязана площта на сервитута на кабели СрН в тръбна мрежа в имот с идентификатор 48393.4990.659 - 100 кв.м.; Копие от проекта с детайли на полагане на кабелите в тръбна мрежа, вкопано; Договор за присъединяване на обекти на клиенти към разпределителната електрическа мрежа по реда на чл. 117, ал. 5 от ЗЕ № ДПЕРМ [ЕГН]/23.04.21г., с посочен обект на присъединяването лице „Цех за метални изделия - едноетажно производство, складово хале” в УПИ У-776, кв.48, ПИ с идентификатор 48393.4990.1197 по КККР и указания, че присъединяването ще се извърши към нов трансформаторен пост и електропроводни линии (СрН), като трафопоста ще е разположен на границата на собственост към уличната регулационна линия на имота, както и място на присъединяване на новия трафопост.

Със заповед № РНИ23-РД09-62/16.01.2023 г., кметът на район „Нови Искър“ е назначил комисия, която да одобрява оценки, като определя размера на обезщетенията по чл. 210, ал. 1 и ал. 2 от ЗУТ и да дава предложения за изплащането им на правоимащите лица.

На 19.04.2023 г. е проведено заседание на комисията по чл. 210, ал. 2 от ЗУТ при СО, район „Нови Искър“, обективизирано в протокол № 3 от 19.04.2023 г., като в т. 2 от дневния ред е разгледано заявлението на Д. Д..

С решение по т. 2 от протокол № 3 от 19.04.2023 г., комисията е приела представената експертна оценка и обезщетението за прокарването на сервитут на нова кабелна линия през имота на жалбоподателя, като било определено обезщетение на стойност 3608 лева. С решението, комисията е предложила на кмета на СО, район „Нови Искър“ да издаде заповед по чл. 193 от ЗУТ за право на прокарване.

М. Х. Р. И. Ел А. е оспорил решението по т. 2 от протокол № 3/19.04.2023 г. на комисия по чл. 210, ал. 1 ЗУТ, назначена със заповед № РНИ22-РД09-62/16.01.2023 г. на кмета на СО, район „Нови Искър“ пред АССГ. С влязло в сила решение № 771/02.02.2024 г. по адм. дело № 6390/2023 г., АССГ, 82 състав, решението по т. 2 от протокол № 3/19.04.2023 г. на комисия по чл. 210, ал. 1 ЗУТ, с което е определен размера на еднократното обезщетение за учреденото право на прокарване на сервитут, за засегнатия поземлен имот с идентификатор 48393.4990.659 по КККР на [населено място], е увеличен размерът на паричното обезщетение за прокарване на сервитут за поземлен имот с идентификатор 48393.4990.659 от 3 608 лева на 3 694 лева.

Въз основа на тези данни, кметът на СО, район „Нови Искър“ е издал заповед № РНИ123-РД09-285/20.06.2023 г., с която на основание чл. 44, ал. 1, т. 9 от ЗМСМА, заповед № СОА21-РД09-455/22.03.2021 г. на кмета на СО, чл. 193, ал. 3, във вр. с чл. 210 от ЗУТ, и решение по т. 2 от протокол № 3/19.04.2023 г. на комисията по чл. 210 ЗУТ и заявление вх. № РНИ21-ГР94-1099/3/28.11.2022 г., е учредено възмездно и срочно, до прилагане на действащата улична регулация по о.т. 222 и о.т. 223, по отношение на засегнатия /служещия/ имот с идентификатор 48393.4990.659 по КККР, право на прокарване на нова кабелна линия за външно електрозахранване с кабели СрН 20kW до поземлен имот с идентификатор 48393.4990.1197 /господстващ имот/ за електрозахранване на обект нов БКТП 800 kVA/20kV на „Цех за метални изделия - едноетажно производство, складово хале” в УПИ V-776, кв.48, ПИ с идентификатор 48393.4990.1197 по КККР.

В заповедта е посочено, че правото на прокарване през служещия имот ще се осъществява съгласно приложена схема. Посочено е също така, че стойността на еднократно обезщетение за учреденото право на прокарване е внесена от заявителя по банков път с платежно нареждане № 210В100231420021/22.05.2023 г., а заповедта, съгласно чл. 193, ал. 9 от ЗУТ, да бъде вписана в

имотния регистър на Агенция по вписванията по партидите на двата имота.

Видно от съдържашото се в административната преписка писмо от главния архитект на СО, район „Нови Искър“ до СО - НАГ, М. Х. Р. И. Ел А. е подал заявление № РНИ22-ТП00-112/02.12.2022 г. за даване на разрешение за изработване на проект за ПУП - ИПУР по имотна граница за ПИ с идентификатор № 48393.4990.659 по КККР на [населено място], район Нови Искър за образуване на нов УПИ IV-659, кв. 47.

При първото разглеждане на делото е допусната, изслушана и приета като доказателство експертиза, която съдът е кредитирал като обективна и компетентна. В заключението на вещото лице са изложени подробни аргументи, че предложеният от заявителя Д. Д. не е най-оптималният и икономически най-целесъобразният вариант за преминаване на елементи от техническата инфраструктура. Съобразно разположението на имотите, възможен бил вариант, при който трасето на кабелите СрН да преминава по южния тротоар на [улица], като в този случай, кабелното трасе ще пресича улицата само от о.т. 230 до о.т. 229. На база на тези констатации на вещото лице, съдът е съобразил, че приетите технически решения за прокарване на нова кабелна линия за външно електрозахранване с кабели СрН 20kW до поземлен имот с идентификатор ПИ 48393.4990.1197 /господстващ имот/ за електрозахранване на обект нов БКТП 800 kVA/20kV на „Цех за метални изделия - едноетажно производство, складово хале” в УПИ V-776, кв.48, не са икономически най-целесъобразни.

В решение № 11798/04.11.2024 г., постановено по адм. дело № 7074/2024 г. по описа на Върховния административен съд, ВАС-II отделение, е обърнал внимание, че от страна на съдебния състав не е съобразено, че експертът посочва хипотетична възможност кабелната линия да бъде прокарана през други имоти, но не е представил проект за друго икономически целесъобразно техническо решение за прокарване на отклонението. Поради което и предвид отсъствието на доказателства за релевантните за правилното решаване на спора факти, е върнал делото за ново разглеждане от друг състав с указание да бъдат събрани доказателства относно наличието или отсъствието на по-целесъобразно техническо решение за прокарване на кабелна линия за електрозахранване на ПИ 48393.4990.1197, УПИ V-776, кв.48, [населено място], след което и въз основа на всички събрани доказателства да се произнесе по законосъобразността на обжалваната заповед.

При първото разглеждане на делото, АССГ се е произнесъл по въпросите за компетентността на органа, формата на административния акт, процедурата по издаването му, както и по съответствието на заповедта с материалния закон и след като е установил наличие на отменителните основания по чл. 146, т. 2, т. 3, т. 4 и т. 5 от АПК, е отменил оспорената заповед на кмета на район „Нови Искър“ - СО. Заключение на съда, досежно установеното противоречие на оспорената заповед с разпоредбата на чл. 193, ал. 3 от ЗУТ, обаче, се явява незаконосъобразно, поради което и в изпълнение на дадените от ВАС указания, с определението за насрочване на делото от 14.11.2024 г., настоящият съдебен състав е разпределил доказателствената тежест между страните за изясняване на спорните факти и е допуснал извършването на съдебно-техническа експертиза /СТЕ/.

В приетото по делото на 19.02.2025 г. заключение, вещото лице (ВЛ) доц. д-р инж. В. Ч. посочва, че приложеният и утвърден от СОС проект за външно електрозахранване е изцяло съобразен с регулационния план, който предвижда изграждане на [улица] м от двете страни. Уточнява, че избраното трасе на кабелната линия преминава изцяло в рамките на терени, предназначени за улична инфраструктура, както и през ПИ 48393.4990.659, в частта която така или иначе при прилагане на уличната регулация е предвидена за тротоар, като не засяга съществуващата сграда в имота, нито намалява строителните ѝ характеристики. Другата възможност, според експерта, е

да се премине не през един, а през три имота с КИ 48393.4990.694, 48393.4990.696, 48393.4990.697 и ако се избере вариант с преминаване през три имота вместо през един, времето за завършване на процедурата ще се удължи. Обръща внимание, че един от имотите - КИ 48393.4990.696, е земеделска земя, което съгласно чл. 12, ал. 2 и ал. 3 от ЗУТ не допуска застрояване без промяна на предназначението на земята. В случай, че се допусне застрояване, т.е. възникне обект върху земеделска земя без да се чакат сроковете за промяна на предназначението, то тогава построеният върху земеделска земя обект няма да може да бъде въведен в експлоатация. В допълнение посочва, че такъв подход освен, че ще е дълга, тромава и скъпа процедура, ще означава да се изгради инфраструктура към имоти, които към момента на изготвяне на заключението нямат заявени инвестиционни интереси. Заклучва, че съгласно изискванията на ЗУТ, техническите инфраструктурни обекти трябва да бъдат реализирани в съответствие с утвърдените устройствени планове. Проектът, представен по делото, според ВЛ Ч., спазва това изискване, и не налага необходимостта от промени в регулацията, които биха довели до допълнителни административни и финансови разходи и осигурява техническа ефективност и устойчивост, като предлага оптимално трасе за електрозахранването, съобразено с минимални технически препятствия.

Заклучението на вещо лице В. Ч. е оспорено от жалбоподателя, поради което и след като съобрази, че двете заключения - по първоначалната и повторната СТЕ са в коренна противоположност, съдът е допуснал извършването на тройна СТЕ, с която окончателно да разреши спора по отношение на това – може ли или не може да се направи алтернативно трасе, което кореспондира с указанията на Върховния административен съд.

В хода на съдебното производство за изясняване на фактите по делото, на 04.02.2026 г., е прието заключение на тройната СТЕ на вещите лица ел. инж. М. Е. Б., инж. Е. К. Д. и инж. Й. С. П., от което се установява следното:

На първо място, и в отговор на въпроса дали процесното трасе, предмет на настоящото производство, представлява отклонение от общата мрежа или е обща мрежа, вещите лица стигат до извода, че процесното трасе определено е отклонение от общата мрежа (в т. см. § 5, т. 32 по смисъла на ЗУТ). Кабелното трасе видно минава през двата имота. В договора с ЧЕЗ Разпределение България, който задължава присъединеното лице след изграждането да прехвърли (да предаде) по взаимно признати разходи кабела на ЧЕЗ Разпределение България, няма конкретно посочен недвижим имот (в договора е посочен обект на присъединяването лице - Цех за метални изделия - едноетажно производство, складово хале в УПИ V-776, кв. 48, ПИ с КИ 48393.4990.1197). Учредяване право на прокарване на нова кабелна линия касае двата имота, а новият трафопост (БКТП KVA/20kV) е построен без разрешение за строеж.

На следващо място, и в отговор на въпроса кои са алтернативните технически решения за прокарване на кабелна линия за електрозахранване на ПИ с идентификатор 48393.4990.1197, включително и от евентуални точки на достъп на запад от имота, а именно откъм [улица]по южния тротоар през ПИ с идентификатори 48393.3990.692 и 48393.4990.1115, вещите лица посочват, че при избора на трасе се използват данните от кадастралната карта и кадастралните регистри, и от специализираните карти и регистри и информационни системи, както и от наличните планове по § 6, ал. 7 от преходните разпоредби на ЗУТ. Освен това, не се изисква разработване на ПУП, когато трасето на мрежата е в обхвата на съществуващ път. На предвиденият по проект южен тротоар пред КИ 48393.4990.692 има изграден трафопост СН НН, КТП 22-1173. На около 26 м. в посока КИ 48393.4990.1197 точно до входа на КИ 48393.4990.7 има шахта. Пред входа на КИ 48393.4990.1196 около 45 м. от предната шахта има втора шахта (видно изоставена).

До шахтата е изградения нов трафопост РУ 20kV- КИ, а поземления имот който подлежи на захранване с КИ 48393.4990.1196, а 48393.4990.1197 е по навътре. Кабелното трасе трябва да мине през двата имота в кв.48.

На последния поставен въпрос към вещите лица, а именно - да се определи икономическата целесъобразност на всички предложени технически варианти на техническите решения по предходния въпрос и това по процесната заповед с обективни икономически критерии, експертите предоставят на вниманието на настоящия съдебен състав приложение №3 (л. 134). Видно от същото са показани КИ 48393.4990.659 кв. 47 (процесния обект) и обекта на заинтересованата страна КИ 48393.4990.1197 кв. 48, има предвиден път с тротоари, на разстояние около 20 м. един срещу друг. При това положение, съгласно чл. 25 и 26 от Наредба №17/03.06.2005 г. за правилата за изграждане на кабелни далекосъобщителни мрежи и съоразения към тях, се изисква изграждане на две шахти от двете страни на улицата. В разглеждания до момента вариант, двата трафопоста и двете шахти са в кв. 48. При това положение, изготвяне и реализиране на проект по трасе КИ 48393.4990.692 кв. 48 до обект КИ 48393.4990.1197 кв. 48 е професионално техническо решение с висок икономически ефект. И допълват, че другите варианти, видимо от кадастриалните карти, са технически трудоемки за изпълнение и икономически неизгодни, поради което изобщо не ги разглеждат.

Експертите посочват, че при така направената съпоставка между вариантите, предложеният в случая, е икономически най-целесъобразен и обобщават, че:

1./ обектите КИ 48393.4990.659 кв. 47 и КИ 48393.4990.1197 кв. 48, се намират в промишлената зона в [населено място] и са разположени един срещу друг от двете страни на асфалтов път без тротоари. Двата поземлени имота попадат в площ на сервитутна зона. От представеният договор с електроразпределителното дружество не става ясно кой е обекта за учредяване на безвъзмездно, безсрочно право по чл. 64 от ЗЕ за ново кабелно трасе - КИ 48393.4990.1196 или КИ 48393.4990.1197. Това са два отделни имота, без документ за собственост;

2./ от страната на обекта на заинтересованата страна КИ 48393.4990.1197, има два трафопоста от които единият е действащ, а другия е новопостроен през 2021 г. Същият не е в експлоатация и е в имота с КИ 48393.4990.1196, т.е. учредяване право на прокарване на нова кабелна линия касае два имота;

3./ две шахти са от една и съща страна в кв. 48 на разстояние около 45 м. една от друга и

4./ не се налага изкоп за нова кабелна шахта и разкопаване на улицата.

В заключение, вещите лица предлагат изготвяне и реализиране на проект по трасе КИ 48393.4990.692 кв. 48 до обект КИ 48393.4990.1197 кв. 48 като професионално техническо решение с висок икономически ефект и изпълним в максимално кратък срок, тъй като другите варианти, видимо от кадастралните карти, са технически трудоемки за изпълнение и икономически неизгодни.

Доколкото учредяването на сервитутно право върху имоти – частна собственост на физически и юридически лица, в хипотезата на чл. 192, ал. 2 и чл. 193, ал. 3 от ЗУТ – по административен ред и с акт на административен орган, представлява едно принудително ограничаване на правото на собственост на тези лица, законът изрично регламентира условията, при които е допустима административна намеса, като изключение от принципа за договорно уреждане на отношенията. Тези условия съставляват нормативно предвидените материалноправни предпоставки, с наличието на

които законът свързва упражняването на правомощието по чл. 192, ал. 2 и чл. 193, ал. 3 от ЗУТ, за учредяване по административен ред и със заповед на кмета на общината на право на преминаване през чужд имот и право на прокарване на отклонения от общите съоръжения и мрежи на техническата инфраструктура през чужди имоти, когато друго техническо решение е явно икономически нецелесъобразно. Поради което, преди да постанови обжалваната заповед, административният орган е бил длъжен да установи има ли друго техническо решение, което е икономическо по-целесъобразно.

Както се установи от допуснатата и изслушана тройна съдебно-техническа експертиза, предложеното от заявителя Д. Д. не е икономически най-целесъобразното решение. Съгласно възприетата от съда теза, това не е най-оптималният вариант за преминаване на елементи от техническата инфраструктура, тъй като съобразно разположението на имотите е възможен вариант за реализиране на проект по трасе КИ 48393.4990.692 кв. 48 до обект КИ 48393.4990.1197 кв. 48 като професионално техническо решение с висок икономически ефект и изпълним в максимално кратък срок, доколкото другите варианти, видимо от кадастралните карти, са технически трудоемки за изпълнение и икономически неизгодни.

Въз основа на гореизложеното и на основание чл. 146, т. 4 от АПК, настоящият съдебен състав намира, че оспорения акт следва да се отмени поради неправилно приложение на материалния закон.

По разноските:

Съгласно разпоредбата на чл. 226, ал. 3 от АПК, при новото разглеждане на делото Административен съд София-град следва да се произнесе и по разноските за водене на делото пред Върховния административен съд.

С оглед изхода на спора, за жалбоподателя е възникнало право на разноски. То е своевременно упражнено, като до приключване на устните състезания е поискано присъждането им. Представени са и доказателства за извършените плащания, а именно платежни нареждания и адвокатски пълномощни, в които е отбелязано, че сумата е платена в брой. От представения от адв. А. списък за разноски на л. 143 е видно, че жалбоподателя е сторил разноски за адвокатски хонорар в размер на 1500 лева, депозит за вещо лице в размер на 400 лева и държавна такса в размер на 10 лева, или общо в размер на 1910 лева по адм. дело № 1470/24, II-59 състав по описа на АССГ; адвокатски хонорар в размер на 1500 лева по адм. дело № 7074/24 по описа на ВАС, II-отделение; първоначално платен депозит за вещо лице в размер на 500 лева, 843,70 лева допълнителен депозит за вещо лице, 2100 лева допълнителен депозит за вещи лица и 1527.30 евро /2987,14 левова равностойност/ допълнителен депозит за вещи лица, или общо в размер на 6430,84 лева по настоящето производство – адм. дело № 10995/24, II-28 състав по описа на АССГ. Поради което, на жалбоподателят се дължат разноски общо в размер на 9840,84 лева, съответстващ на 5031,54 евро, за трите дела.

Ответникът и заинтересованата страна претендират разноски за юрисконсултско и адвокатско възнаграждение, но предвид резултата от спора, такива не се дължат. Следва да се постави на обсъждане и претенцията на процесуалния представител на ответника - юрк. М., за прекомерност на адвокатското възнаграждение на насрещната страна. В съответствие с разпоредбата на чл. 36, ал. 2 от Закона за адвокатурата, размерът на възнаграждението се определя в договор между адвоката и клиента, като размерът трябва да бъде справедлив и обоснован и не може да бъде по-нисък от предвидения в Наредба №1/09.07.2004 г. на Висшия адвокатски съвет размер за

съответния вид работа. В нормата на чл. 78, ал. 5 от ГПК е предоставено право на съда да прецени дали да уважи искане за намаляване на адвокатското възнаграждение, като законодателят само е ограничил минималната долна граница, под която не може да се намали възнаграждението - не по-малко от минималния размер, предвиден в Закона за адвокатурата. Въпреки своевременно направеното от юрк. М. искане за намаляване размера на разноските, в съответствие с разпоредбата на чл. 78, ал. 5 от ГПК, настоящият съдебен състав приема същото за неоснователно, предвид действителната правна и фактическа сложност на делото, както и обемът на осъществените действия от процесуалния представител на жалбоподателя.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2, чл. 143, ал. 1, вр. чл. 226, ал. 3 от АПК, Административен съд София-град, Второ отделение, 28-ми състав

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ заповед № РНИ123-РД09-285/20.06.2023 г. на кмета на район Нови Искър, СО, с която се учредява възмездно и срочно, до прилагане на действащата улична регулация по о.т. 222 и о.т. 230 по отношение на засегнатия имот право на прокарване на нова кабелна линия на ПИ с идентификатор 48393.4990.659 по КККР, външно електрозахранване с кабели Ср.Н 20кV до ПИ с идентификатор 48393.4990.1197, за електрозахранване на обект нов ККТП kVA/20kV на „Цех за метални изделия-едноетажно производство, складово хале“.

ОСЪЖДА Столична община да заплати на М. Х. Р. И. Ел А., с ЕГН [ЕГН], сумата от 9840,84 /девет хиляди осемстотин и четиридесет лева и осемдесет и четири стотинки/ лева, съответстващ на 5031,54 /пет хиляди тридесет и едно евро и петдесет и четири евроцента/ евро разноски по делото.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба, в 14-дневен срок от съобщаването му на страните пред Върховния административен съд.

Решението да се съобщи на страните чрез изпращане на препис от него по реда на чл. 137 от АПК.

СЪДИЯ